

АДМІНІСТРУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ

В умовах сьогодення підприємства вимушені постійно шукати нові шляхи вдосконалення своєї системи менеджменту для удосконалення управління та пошуку нових шляхів підвищення конкурентоспроможності своєї діяльності. При цьому важливе завдання – будувати та використовувати такі системи адміністрування в управлінні, які з урахуванням євроінтеграційних процесів найкраще б відповідали цілям та завданням, а також враховували б вплив різних чинників внутрішнього і зовнішнього середовища функціонування.

Як свідчить огляд й узагальнення літературних джерел, нерідко поняття «адміністрування» вживається як синонім багатьох споріднених понять, насамперед, поняття «управління». Наприклад, у роботі І.П. Яковлева [4, с.121] вказано, що це поняття розглядається як синонім понять «управління» та «регулювання». Це й же автор зазначає, що поняття «адміністрування» використовується для «позначення різноманітних сторін правової реальності і до набуття ним відміченої якісної специфіки, у т.ч. і в період панування управлінського підходу, що призводить на теперішній час до існування розрізнених поглядів на його зміст, часто пов'язаних із традиційністю застосування в окремих сферах» [4, с.122]. Про проблему ототожнення понять «адміністрування» та «управління» зазначає у своїй праці також О.В. Серов [3, с.15-20]. У цьому контексті О.Ю. Дудченко акцентує увагу на тому, що вживання як синонімів зазначених понять пов'язане із тим, що термін «administratio» («адміністрування») у перекладі з латинської мови означає «управління». Водночас, автор наголошує на нетотожності зазначених понять з позиції змістового наповнення. Так, на його думку, «управління – це упорядкування системи, а адміністрування – це керування конкретними, окремими елементами цієї системи, це власне практична діяльність, технологічний процес підготовки, прийняття і виконання управлінських рішень» [1, с.140]. У роботі С.Н. Лебедева [2, с.150] вказується на те, що «терміни «адміністрування» та «адміністрація» стосуються власне розпорядницьких функцій (делегованих або присвоєних, повних або часткових, відносно самостійно чи залежних) в політичній, економічній та соціальній сферах».

В аналізованому контексті доцільно звернути увагу на те, що поняття «управління» за своїм змістовим наповненням також істотно різниться у вітчизняній та іноземній науковій літературі і розглядається з позиції впливу на відповідні об'єкти, як процес, як окрема функція чи їхня сукупність, як вид і сфера професійної діяльності тощо. Очевидно, що така невизначеність спричиняє невідповідності й у трактуванні понять «управління» та «адміністрування».

1. Дудченко О.Ю. *Адміністрування в судовій системі: поняття та перспективи реформування* / О.Ю. Дудченко // *Юрист України*. – 2013. – №2. – С. 138-143. 2. Лебедев С.Н. «Управление», «менеджмент», «администрирование»: проблема концептов / С.Н. Лебедев // *Вестник РУДН, серия «Социология»*. – 2011. – №4. – С. 143-151. 3. Серов О.В. *Аналіз термінологічного забезпечення категорійно-понятійного апарату в галузі знань «публічне управління й адміністрування»* / О.В. Серов // *Державне управління: теорія та практика*. – 2016. – №2. – С. 15-23. 4. Яковлев І.П. *Публічне адміністрування у сфері державної митної справи: термінологічний пошук* / І.П. Яковлев // *Європейські перспективи*. – 2015. – №6. – С.119-125.